

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti odsúdenému **RNDr. E. K.**, pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona na neverejnom zasadnutí 5. augusta 2008 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Juraja Majchráka o sťažnosti odsúdeného RNDr. E. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. apríla 2008, sp. zn. 3 Ntok 1/2007, rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného RNDr. E. K. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. mája 1999, sp. zn. 1 T 11/98 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 1999, sp. zn. 4 To 76/1999 bol obžalovaný RNDr. E. K. právoplatne uznaný za vinného zo skutku posúdeného po právnej stránke ako trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, a pre výkon ktorého bol zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 2. apríla 2008, sp. zn. 3 Ntok 1/2007 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 394 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 zamietol návrh odsúdeného RNDr. E. K. na povolenie obnovy konania v už uvedenej trestnej veci.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní o obnove konania sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, a teda ani jeho zákonnosť, ale len otázka,

či nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by sami o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste, alebo náhrade škody.

Z uvedených dôvodov, krajský súd preto navrhol v rámci tohto konania napraviť právne posúdenie skutku, ktoré bolo vyhradené, ako na to bolo už viackrát poukázané, inému typu mimoriadneho opravného prostriedku – sťažnosti pre porušenie zákona.

V prípade ostatných uplatnených dôkazov odsúdeným, výsluchov svedkov, vykonania rekonštrukcie, vyšetrovacieho pokusu a previerok výpovedí svedkov na mieste samom nejde o nové dôkazy, ale tieto aj podľa vlastného vyjadrenia odsúdeného, mali slúžiť len na preverenie vierohodností výpovedí svedkov M. K. a J. B. t.j. už existujúcich dôkazov zadokumentovaných v spise.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený RNDr. E. K., ktorú neskôr písomne odôvodnil, a to aj prostredníctvom svojej obhajkyne.

Namietol v nej, že jeho návrh na povolenie obnovy konania smeroval nielen proti zákonnosti pôvodného rozhodnutia, ale aj primeranosti uloženého trestu. V tomto smere predložil aj nový dôkaz t.j. Komentár k Trestnému zákonu, § 140, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise.

V ďalšom vyčítal prvostupňovému súdu, že nepochopil správne zmysel a dôvody jeho návrhu na obnovu konania t.j., že nikdy vo svojom návrhu nenamietal kompetencie a vierohodnosť osôb, ale len vierohodnosť ich výpovedí. Okrem toho vyjadril nesúhlas s tvrdením krajského súdu, že vo svojom návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, pretože on sám zmenil svoju pôvodnú výpoveď čo samo o sebe je novou skutočnosťou a navrhované dôkazné prostriedky podporené listinnými dôkazmi (mapa + fotografie) sú potrebné práve na jej potvrdenie resp. vyvrátenie.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a uložil krajskému súdu, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti odsúdeného RNDr. E. K. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V tejto súvislosti najvyšší súd len pripomína, že v predmetnej trestnej veci už viackrát rozhodoval, naposledy uznesením z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tost 30/2007, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2007, sp. zn. 3 Ntok 1/2007, ktorým bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o obnovu konania v predmetnej trestnej veci a prikázal krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Vo svojom zrušujúcom uznesení najvyšší súd uviedol, že krajský súd postupoval správne, pokiaľ konštatoval, že námietka odsúdeného ohľadne právneho posúdenia skutku, z ktorého bol v pôvodnom konaní uznaný za vinného nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

Na druhej strane súhlasne so sťažnostnými námietkami odsúdeného konštatoval, že prvostupňový súd mal už konať podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006, ale predovšetkým, že bolo porušené právo odsúdeného na obhajobu tým, že sa z časového dôvodu (od ustanovenia obhajkyne do konania neverejného zasadnutia krajského súdu) nemohol poradiť so svojou obhajkyňou.

Napokon najvyšší súd poukázal aj na to, že odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. por. uviedol v jeho sťažnosti nové skutočnosti, o ktoré oprel svoj návrh na obnovu konania, a preto povinnosťou krajského súdu bude rozhodnúť vo veci na verejnom zasadnutí (§ 402 ods. 1 Tr. por.).

Krajský súd v ďalšom konaní sa dôsledne riadil pokynmi najvyššieho súdu v už citovanom uznesení, vykonal na verejnom zasadnutí všetky potrebné a dostupné dôkazy, a dospel tak k úplným a správnym záverom keď návrh odsúdeného RNDr. E. K. na obnovu konania ako nedôvodný zamietol.

Svoje závery krajský súd podrobne a vecne správne tiež odôvodnil. Najvyšší súd sa preto s argumentáciou krajského súdu uvedenou v napadnutom uznesení stotožňuje a v ďalšom na ňu poukazuje.

K tomu najvyšší súd iba dodáva, reagujúc tak na sťažnostné námietky odsúdeného, že právne posúdenie skutku nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania ako sa toho domáhal vo svojom návrhu odsúdený. Rovnako potom nemôže byť dôvodom na obnovu konania namietaná neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody, ak to uvádza odsúdený v sťažnostných námietkach, ktorý mu bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 140 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006.

Pokiaľ sa týka zmenenej výpovede odsúdeného, oproti jeho výpovedi v pôvodnom konaní, túto krajský súd správne vyhodnotil ako nevierohodnú, vychádzajúc z dôkazov vykonaných v základnom konaní, predovšetkým výpovedí svedkov vrátane M. K. a J. B. ako aj listinných dôkazov – obhliadky miesta činu vrátane pripojenej fotodokumentácie, ktorú mal súd tiež k dispozícii už v prípravnom konaní.

Napokon odôvodneniu zmeny výpovede odsúdeného, že trestný čin nespáchal nemohol uveriť ani najvyšší súd. Odôvodnenie zmeny výpovede tým, že pôvodná výpoveď bola len účelová, aby sa dostal z väzby na liečenie neobstojí, lebo pri všetkých jeho výpovediach v prípravnom konaní bol prítomný jeho obhajca, pričom obžalovaný potvrdil, že po fyzickej aj psychickej stránke je zdravý a neužíva žiadne lieky.

Pokiaľ sa týka sťažnostnej námietky odsúdeného, že predložil krajskému súdu nový dôkaz t.j. komentár k Trestnému zákonu treba uviesť, že platné právo resp. komentár k nemu nie je možné považovať vôbec za dôkaz, a teda tobôž za nový dôkaz, pretože nie je skutkovou okolnosťou a platí zásada iura novit curia (t.j. súdu sú právne normy uverejnené v zbierke zákonov známe).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na základe týchto skutočností dospel k záveru, že Krajský súd v Banskej Bystrici postupoval procesne aj vecne správne, keď o návrhu odsúdeného RNDr. E. K. o návrhu na obnovu konania rozhodol tak, že tento z dôvodov uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 zamietol.

Z uvedených dôvodov aj Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol sťažnosť odsúdeného RNDr. E. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 5. augusta 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková